

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

LÀM RƠI VẢI LÀ CÓ TỘI

Anh Phan Phúc kể:

- Trong kháng chiến chống Pháp, tôi là đội viên của Đội Thiếu sinh quân văn nghệ ở Việt Bắc. Một hôm vào đầu tháng 5 năm 1950, chúng tôi được lệnh hành quân gấp. Đoàn sáo, dụng cụ biểu diễn đều phải mang vác theo nên cuộc đi khá vất vả. Đến địa điểm quy định, Đội được phổ biến là sẽ được vào biểu diễn phục vụ Bác Hồ, nhân dịp kỷ niệm lần thứ sáu mươi ngày sinh của Bác. Nghe tin vui quá đột ngột, mọi người như quên hết cả mệt nhọc. Bỗng, ngay sau đó một cụ già mặc quần áo nâu, khăn trắng vắt vai đứng trong lán từ bao giờ không ai rõ. Một bạn bỗng reo to: "Bác Hồ!" thế là chúng tôi ào vào vây quanh lấy Bác.

Hôm sau, ngày 19 tháng 5, chúng tôi vào chúc thọ Bác. Bác nói: "Sáu mươi tuổi vẫn còn xuân chán. So với ông Bành vẫn thiếu niên". cả hội trường vỗ tay.

Xem biểu diễn xong, Bác cho chúng tôi 300 đồng (tiền ngân hàng lúc ấy) để về làm quỹ chăn nuôi, tặng gia. Trong buổi ăn cơm cùng với Bác, Bác dặn chúng tôi: "Không được để rơi vải. Làm rơi vải là có tội".

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

